

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep

0032 Oslo

Hamar, 03.10.2016

Deres ref.: 16/1559-2

Vår ref.: 509.168/TLJ/2016/72

Høringsuttalelse – Kommunelovutvalgets utredning 2016:4 – Ny kommunelov

Norsk Vann støtter lovutvalgets forslag om at organisasjonsformen kommunale foretak videreføres i ny kommunelov. Vi støtter derimot ikke lovutvalgets forslag om å begrense adgangen for folkevalgte til å være styremedlemmer i kommunale foretak. Vi mener det er viktig for vannbransjen at kommunestyrerepresentanter kan velges inn i styrene fordi kommunale foretak innen vann og avløp ivaretar viktige samfunnsoppdrag og store investeringer. Bransjens art gjør at kommunestyret bør være delaktige i disse foretakene.

Norsk Vann støtter forslaget om å lovfeste overordnede regler om beregning av selvkost. Vi mener imidlertid at forslaget til lovtekst vil redusere smidigheten og handlingsrommet for beregning og praktisering av selvkost for de kommunalt eide selskapene og for samhandlingen mellom kommuner og selskap. Norsk Vann er positiv til at deler av dagens retningslinjer blir forskriftsfestet. Samtidig er det viktig at forskriftene blir tilstrekkelig fleksible for å sikre gode og kostnadseffektive tjenester og forutsigbare gebyrer for abonnentene. Norsk Vann gir på denne bakgrunn innspill om konkrete endringsforslag i lovteksten.

Norsk Vann viser til utvalgets kommentarer om regjeringens pågående arbeid med statsstøtteregulverk og lov om interkommunale selskaper. Norsk Vann har tidligere sendt inn høringsuttalelse og vært i dialog med Kommunal- og moderniseringsdepartementet rundt disse problemstillingene og forutsetter at dette følges opp i det videre arbeidet.

Norsk Vann* viser til departementets høringsbrev av 06.04.2016 med forslag til ny kommunelov. Som interesseorganisasjon for vann- og avløpsvirksomhetene i den norske vannbransjen, vil Norsk Vann med dette komme med innspill til NOU 2016:4 Ny kommunelov.

Norsk Vann uttaler seg om tema i utredningen som har direkte eller indirekte konsekvenser for våre medlemmer i kommunene og kommunalt eide selskaper. Dette gjelder følgende kapitler:

- Kapittel 3: Formål
- Kapittel 11: Kommunale foretak
- Kapittel 18: Interkommunalt samarbeid
- Kapittel 21: Selvkost
- Kapittel 22: Kommunene som markedsaktør. Forholdet til statsstøttereguleringen
- Kapittel 27: Kommunenes styring og kontroll med ekstern virksomhet

Kapittelbenevnelsen i denne høringsuttalelsen omhandler kapitlene i utredningen og ikke i lovteksten. Ved henvisning til lovtekst brukes aktuelle paragrafer.

Norsk Vann vil for øvrig vise til høringsuttalelsene som avgis av KS, KS Bedrift, kommunene selv og de interkommunale selskapene på punkter vi ikke berører i vår uttalelse.

Som et bakteppe for Norsk Vanns uttalelse vil vi innledningsvis gjøre departementet oppmerksom på et par sentrale utfordringer for kommunene på vann- og avløpsområdet:

Behov for egen sektorlov

Overvannsutvalget foreslår i NOU 2015:16 at lovverk omkring leveranse av vanntjenester (vann, avløp og overvann) samles i en egen sektorlov for vanntjenester. Dette har Norsk Vann påpekt behovet for lenge, og det bør snarest settes ned et eget lovutvalg for dette. Norsk Vanns rapport 214/2015 «Forslag til sektorlov for vanntjenester» viser sentrale bestemmelser å ta inn i vass- og avløpsanlegglova, og vil være et godt grunnlag for et kommende lovutvalg. I mellomtiden bør de andre forslagene til lovendringer i NOU 2015:16 utredes og gjennomføres snarest mulig.

Behov for store investeringer i vannbransjen

Gjenanskaffelsesverdien for norske vann- og avløpsanlegg er i Norsk Vann rapport B17/2013 *Investeringsbehov i vann- og avløpssektoren* beregnet til å være 1 053 milliarder kroner (ca. 200 000 kroner per innbygger).

Selv om mange investeringer i vannbehandlingsanlegg, avløpsrensplanlegg og ledningsanlegg er gjort, vil det fortsatt være store investeringsbehov i årene fremover. Investeringsbehovet er i rapport B17/2013 estimert å være 490 mrd. Kr frem til 2030. De viktigste årsakene til dette er:

- Dårlig ledningsnett er den desidert største utfordringen for vann- og avløpstjenestene i årene fremover, og fornyelsestakten for ledningsnettet må doubles. Kostnadene blir svært høye, da 90 % av verdien av vann- og avløpsanleggene gjelder ledningsnettet som ligger under et komplisert system av øvrige rør og kabler i gater og veier
- Det blir stadig strengere kvalitets-, helse-, miljø- og sikkerhetskrav både til vann, avløp og slam
- Befolkningsveksten på 1 million innbyggere frem til 2030 krever omfattende utbygging av vann- og avløpsanleggene
- Klimaendringene krever stor omstilling og tilpasning av infrastrukturen
- En økende andel av befolkningen tilknyttes det offentlige nettet

Kapittel 3: Formål

Lovutvalget foreslår at kommunelovens formålsparagraf utvides med begrepet bærekraftig kommune. Norsk Vann støtter dette forslaget.

Norsk Vann har de senere årene jobbet mye med det grønne skiftet. En bærekraftig vannbransje har vært et viktig styringsmål for våre medlemmer. Dette er vedtatt av Norsk Vanns årsmøte. Vi jobber med en egen bærekraftstrategi for vannbransjen i Norge, og er veldig positive til at hele kommunen oppfordres til å tenke bærekraftig gjennom dette forslaget.

Kapittel 11: Kommunale foretak

Kommunale foretak i vannbransjen

I kommunene er det ulik organisering av arbeidet med vann- og avløp. De fleste har dette organisert i sin administrasjon som egen etat/resultatenhet e.l.. Mange har etablert interkommunale selskap/samarbeid i tråd med IKS-loven eller kommunelovens § 27, noen har etablert kommunale foretak eller aksjeselskap.

Blant Norsk Vanns medlemmer har vi følgende kommunale foretak:

- Molde Vann og Avløp KF
- Narvik Vann KF
- Bergen Vann KF
- FREVAR KF (Fredrikstad)
- Vadsø Vann og Avløp KF

Norsk Vann støtter lovutvalgets forslag om at organisasjonsformen kommunale foretak videreføres i ny kommunelov.

Eierstyring

Norsk Vann er enige med lovutvalget i at det bør være krav til eierskapsmeldinger i kommunene som også omfatter kommunale foretak. At kommunestyret er bevisst sitt eieransvar og at de folkevalgte involveres i styringsdialogen med de kommunale foretakene er viktig. De kommunale foretakene i vannbransjen jobber med viktige samfunnsoppdrag og håndterer store investeringer. Derfor er det også viktig at de folkevalgte har et tydelig eieransvar.

I forlengelsen av dette mener vi at strategiprosesser for kommunale foretak bør som utgangspunkt utføres av kommunale foretak i dialog med kommuneledelsen ved ordfører og rådmann (eller annen eierskapsstyring kommunen velger). Strategien bør behandles og vedtas av styret ved det kommunale foretaket, fulgt av endelig og bestemmende vedtak av kommunestyret.

§ 9-5 Styrets sammensetning

En av kommunestyrets oppgaver i forhold til de kommunale foretakene, er å utøve tilsyn og kontroll med foretakets oppgaveløsning. En slik tilsyns- og kontrollvirksomhet kan vanskelig gjøres dersom kommunestyrerepresentanter også sitter i styreposisjon i de organer som er gjenstand for slik tilsyns- og kontrollvirksomhet.

Mulighet for svekket tillitt er en utfordring som selvsagt må tas på alvor. De problemstillingene som knytter seg opp til dette er kjent fra flere sammenhenger og relaterer seg ikke bare til kommunale foretak. For eksempel vil samme problemstilling oppstå for kommunestyrerepresentanter som sitter i styret til stiftelser og foreninger.

Styreverv i et foretak gir innsikt i hvordan driften foregår. Dette er informasjon og kunnskap som representantene kan ta med seg i andre sammenhenger og som kan gi økt forståelse for de problemstillinger bransjen er opptatt av.

Representanter fra kommunestyret kan også lettere fange opp politiske signaler som det kan være nyttig for foretaket å ta høyde for. Særlig vil det gjelde ved utarbeidelse av strategiplaner o.l.

Erfaringen fra våre medlemmer er at de saker som tas opp med styret for foretaket i stor grad har politisk prinsipiell karakter og at beslutninger avhenger av politiske oppfatninger. Dette gjelder for eksempel forslag til gebyrforskrift, eierskap til stikkledninger, i hvilken grad en skal pålegge private tilsvarende utbedringer ved sanering av offentlig vann- og avløpsledninger, hvordan en skal stille seg til utbyggingsavtaler og finansieringsmodeller mv. Sakene kan derfor være utfordrende å ta stilling til for styremedlemmer uten spesiell politisk tilhørighet. Samtidig blir også politisk behandling i kommunestyret mer uforutsigbart. Saker av faglig karakter er enklere da sakene kan utredes ved å innhente fagkompetanse ved behov. Det ideelt sammensatte styret bør etter vår oppfatning bestå av en blanding av politisk valgte og andre representanter nettopp fordi de kommunale foretakene ikke er like løsrevet fra den øvrige kommunale forvaltningen som interkommunale selskaper og aksjeselskaper.

I dagens lovgivning er det åpnet opp for at kommunestyret selv i en parlamentarisk styreform kan delegere til byrådet å velge styret i kommunale foretak. Dette er gjort i Bergen kommune.

Norsk Vann mener at forvaltningslovens bestemmelser om inhabilitet på en tilstrekkelig måte ivaretar den eventuelle svekkelsen av allmenhetens tillit til kommunale foretak som mulig konsekvens av at medlemmer fra kommunestyret også er styremedlemmer i foretaket.

For øvrig samsvarer de forslag til endring i daglig leders rapportering til styret i § 9-14 og endringen i styrets myndighet ved at de ikke lenger skal fatte vedtak i personalsaker i § 9-8, godt med måten dette blir håndtert i foretakene i vannbransjen.

Kapittel 18: Interkommunalt samarbeid

I vannbransjen er det mange interkommunale samarbeidsløsninger. De fleste av disse har valgt å organisere samarbeidet i tråd med lov om interkommunale selskap (IKS-loven). Norsk Vann har tidligere sendt inn høringsuttalelse datert 28. januar 2015 til departementets forslag til endringer i IKS-loven. Vårt hovedbudskap i høringen var som følger:

"Vann og avløp er en naturlig og lovregulert kommunal monopolvirksomhet som leverer tjenester av allmenn betydning til selvkost til husstander og næringsliv. Vann- og avløpstjenestene følger ikke alltid kommunegrensene og må i mange tilfeller løses regionalt.

Konsekvensene av forslaget til endringer i lov om interkommunale selskap er mangelfullt utredet. De foreslåtte endringene vil få som konsekvens at selskaper på selvkostområdet, som vann- og avløpsselskapene, får dårligere lånevilkår. Det vil føre til økt gebyr for innbyggerne og næringslivet i de kommunene som har organisert vann- og avløpstjenesten i interkommunale selskap. Dersom selskapene, for å hindre økte lånekostnader, skal gå vegen om kommunale garantier for hvert låneopptak, gir det økte administrative kostnader og økt usikkerhet for gjennomføring av investeringsbudsjetter. Forutsigbarhet for langsiktige investeringer er særlig viktig ut fra behovet for tilpasning til klimaendringene, som vil prege investeringsbehovet på vann- og avløpsområdet fremover.

Det fremstår som uhensiktsmessig å endre rammebetingelsene for kommuner som har valgt å løse disse tjenestene i fellesskap, med den konsekvens at kommunene enten må øke gebyrene til husstandene, flytte tjenestene tilbake til hver enkelt kommune eller innhente garanti fra hver enkelt kommune per låneopptak. Vi anbefaler at departementet i stedet begrenser hvilken type virksomhet som kan organiseres etter IKS-loven. I den grad selskapene driver virksomhet av forretningsmessig karakter, bør virksomheten skilles ut i et eget AS."

Norsk Vanns medlemmer har gode erfaringer med interkommunalt samarbeid gjennom ulike organisasjonsformer. Gode styringsdokumenter, eieroppfølging og aktive folkevalgte reduserer "det demokratiske underskuddet" som lovutvalget trekker frem som en utfordring. Interkommunalt samarbeid i vannbransjen er mest utbredt i de folkerike regionene.

Norsk Vann støtter utvalgets forslag om å lovfeste en overordnet bestemmelse om interkommunalt samarbeid.

§ 27 – produksjonssamarbeid

Norsk Vann er positive til at produksjonssamarbeid etter dagens § 27 vil videreføres i forslaget til ny kommunelov som kommunalt oppgavefellesskap. Blant Norsk Vanns medlemmer er kun VEAS (Vestfjorden avløpsselskap) organisert som interkommunalt samarbeid etter dagens § 27. At det foreslås å regulere noen flere forhold enn det som følger av dagens lovgivning, samtidig som det gis mulighet til å opprette interkommunalt samarbeid på tekniske tjenester utenfor lov om interkommunale selskap, mener vi er positivt.

Norsk Vann støtter utvalgets forslag om at de enkelte kommunene må ta stilling til om de kommunale oppgavefellesskapene skal være egne rettssubjekt.

Norsk Vann mener de kommunale oppgavefelleskapene og de interkommunale selskapene bør ha like økonomiske lånebetingelser, jf. vår høringsuttalelse til endring av lov om interkommunale selskaper.

Overgangsbestemmelser

Overgangsbestemmelser for § 27-selskap med krav om omdannelse til evt. kommunalt oppgavefelleskap senest 4 år etter lovens ikrafttredelse, støttes.

Kapittel 21: Selvkost

Lovfesting av overordnede regler om beregning av selvkost i kommuneloven

Norsk Vann støtter en lovfesting av overordnede regler om beregning av selvkost. At dette foreslås i kommuneloven sees på som naturlig. Forslaget til lovtekst mener vi gir en god overordnet definisjon av hva selvkost er. Det er imidlertid behov for å "myke opp" enkelte av formuleringene fordi forslaget kan redusere smidigheten og handlingsrommet for beregning og praktisering av selvkost for selskaper og kommuner og for samhandlingen mellom disse.

Forskrifter

Norsk Vann er positiv til at deler av dagens retningslinjer blir forskriftsfestet. Samtidig er det viktig at forskriftene blir tilstrekkelig fleksible, for å sikre gode og kostnadseffektive tjenester og forutsigbare gebyrer for abonnentene.

I dag er vann- og avløpsgebyrene, herunder bestemmelsen om at sektoren skal drives til selvkost, plassert i forurensingsforskriften. Det vil være mest hensiktsmessig å samle reguleringen av vann- og avløpsgebyrene i en forskrift, på samme måte som renovasjon er regulert i samlet avfallsforskrift. Vann, avløp og renovasjon er veldig forskjellige fra de resterende selvkostområdene i en kommune. Gjennom regulering i egne forskrifter kan bestemmelsene bedre tilpasses behovene i den enkelte bransje.

Kommentarer til forslaget til lovtekst § 15-1

Bokstav a)

Norsk Vann har ingen kommentarer til bokstav a.

Bokstav b)

De aller fleste kommuner benytter kalkulatoriske renter i sine selvkostberegninger. Enkelte selskap benytter faktiske rentekostnader.

Å benytte faktisk rentekostnad kan gi lavere selvkost og tilhørende lavere gebyr. Det gjør også at selvkostberegningen og regnskapsføringen blir lik. For kommuner og selskap som har inngått fastrenteavtaler vil det være problematisk at kalkulatorisk rente ikke vil gi kostnadsdekning for renteutgiftene.

Å bruke kalkulatoriske renter kan gi selskapene en liten margin, som kan avsettes som fri egenkapital og være bra for likviditeten. Dersom egenkapitalen over tid blir for stor i selskap som kun driver selvkostvirksomhet må beløpet evt. betales tilbake til eier.

Norsk Vann mener prinsipielt det er best å benytte kalkulatoriske rentekostnader, men mener lovteksten må formuleres slik at den også gir rom for å bruke faktiske rentekostnader der dette er mest hensiktsmessig.

Norsk Vann foreslår følgende endring i lovteksten:

b) Investeringskostnadene skal normalt beregnes ut fra avskrivningene på investeringene og kalkulatoriske rentekostnader.

Norsk Vann understreker at hvis den kalkulatoriske rentesatsen blir lavere enn flytende lånerente i for eksempel Kommunalbanken, må myndighetene raskt justere hva som skal

benyttes som kalkulatorisk rente (for eksempel justere påslaget).

Med det store fokuset som er på ledningsfornyelse både ut fra tilstand og kapasitetsbehov, blir investeringene store. Om de ikke kan finansieres via selvkost som dekker reelle finanskostnader og avdragstider for lån, må kommunene finne alternativ finansiering for den delen som ikke kan kalkuleres inn i selvkosten. Det vil i så innebære et behov for å finansiere investeringer i vann og avløp som en del av den generelle inntektsordningen for kommunene, noe som ikke ansees som aktuelt.

Bokstav c)

I dag reguleres avskrivningstiden kommunene skal legge til grunn i en forskrift om årsregnskap og rapportering, som gjennom fastsatte sjablongmessige avskrivningstider begrenser kommunenes mulighet for å bruke skjønn. Selskapene som fører regnskap etter regnskapsforskriften, har langt større anledning til å bruke skjønn i tråd med regnskapslovens regler.

Når lovteksten slår fast at investeringskostnadene skal fordeles over den tiden investeringene forventes å være i bruk, vil det for vann- og avløpsledninger kunne bety at det skal fordeles over 100 år.

Dette vil blant annet skape følgende utfordringer:

- Det kan avvike fra regnskapslovens § 5-3 hvor det står at "Anleggsmidler som har begrenset økonomisk levetid, skal avskrives etter en fornuftig avskrivningsplan". I dag avskriver vi ikke noe over mer enn 40 år (i det kan man også si at vi bruker forsiktighetsprinsippet). 100 år vil nok ikke antas å være fornuftig i regnskapslovens forstand, og da vil man få avvik mellom regnskap og selvkost, noe som er svært lite hensiktsmessig (bl.a. veldig arbeidskrevende).
- Avskrivninger over veldig mange år (f.eks. 100 år) skaper også utfordringer for finansiering. Interkommunale selskaper har i forskrift om lån og lånevilkår for interkommunale selskaper et krav om at avdragstiden på lån skal være lik avskrivningstiden. Norsk Vann tror selskapene vil få store problemer med å ta opp lån som skal nedbetales over mer enn 40 år.

Norsk Vann anbefaler følgende endring i lovteksten:

c) Investeringskostnadene skal normalt fordeles over den tiden investeringene forventes å være i bruk.

De lengste avskrivningstidene vannbransjen benytter i dag (med unntak for tomter) er 40 år. Det er antagelig vanskelig å ta opp lån med særlig lenger løpetid enn det, selv om mange mener ledninger har en forventet levetid opp mot 100 år.

Norsk Vann mener at lovteksten må endres i § 15-1 andre ledd bokstav b og c. Dette for å gjøre det mulig å være mer fleksible i forskriftene om kalkulatoriske rentekostnader og avskrivningsregler.

Kapittel 22: Kommunene som markedsaktør. Forholdet til statsstøtteregelverket

Norsk Vann viser til utvalgets kommentar om regjeringens pågående arbeid med statsstøtteregelverk og lov om interkommunale selskaper. Norsk Vann har tidligere sendt inn høringsuttalelse og vært i dialog med Kommunal- og moderniseringsdepartementet rundt disse problemstillingene. Norsk Vann har også sendt budskapsarket "Organisering og finansiering av vann- og avløpstjenestene" til den regjeringsnedsatte arbeidsgruppen som skal utrede og vurdere konkurranseforholdene mellom offentlig og privat virksomhet med tanke på at det skal være like konkurransevilkår for private og offentlige aktører når de er i samme marked. Norsk Vann mener våre tidligere innspill på samme tema må hensyntas i det videre arbeidet.

Norsk Vann viser også til EU-kommisjonens pressemelding datert 19. mai 2016 om retningslinjer for når offentlige kostnader faller innenfor eller utenfor statsstøtteregelverket. Offentlig investeringer knyttet til bygging eller oppgradering av infrastruktur er fritatt for statsstøtteregelverket så lenge de ikke direkte konkurrerer med annen infrastruktur av samme

type. Retningslinjene klargjør at slike prosjekter derfor kan gjennomføres uten å bli sjekket i forhold til EUs statsstøtteregler. Vannforsyning og avløpsnett blir trukket frem som typiske eksempler, i motsetning til infrastruktur på områder som energi, bredbånd, flyplasser eller havner, som ofte konkurrerer med tilsvarende infrastruktur.

Vann- og avløpsanlegg er eid av kommuner som leverer tjenester til selvkost

Kommuner og kommunalt eide foretak og selskap sørger for vann- og avløpstjenester til rundt 85% av Norges innbyggere og næringsliv. Det er viktig å presisere at norsk regelverk for organisering og finansiering av vann- og avløpstjenester, innebærer at disse er tjenester av allmenn betydning og uten forretningsmessig karakter.

Kommunene krever inn gebyr fra husstandene som er tilknyttet vann- og avløpsledningene. Gebyrene går i sin helhet til å dekke *nødvendige kostnader på henholdsvis vann- og avløpssektoren* (selvkost). Selvkostprinsippet er styrende for utførelsen av vann- og avløpstjenestene og følger av forurensningsforskriften § 16-1. Selskapene kan ikke utbetale utbytte eller bygge opp kapitalfond.

Etter lov om kommunale vass- og avløpsanlegg fra 2012, er det fastslått i § 1 at nye vann- og avløpsanlegg skal eies av kommuner. Det samme gjelder ved sammenslåing eller vesentlig utvidelse av eksisterende anlegg. På visse vilkår kan kommunen tillate etablering, sammenslåing eller vesentlig utvidelse av anlegg, dersom eierskapet organiseres og driftes som andelslag eid av brukerne (samvirkeforetak).

Pålegg om at virksomheten skal skje til selvkost sammen med kravet om kommunalt eierskap (alternativt samvirkeforetak), medfører at det verken er marked for private aktører for å kjøpe vann- og avløpsanlegg eller for å levere vann- og avløpstjenester. Det er helt urealistisk at flere transporterer vann og avløp gjennom felles ledninger eller at man bygger parallelle vann- og avløpsledninger for å opprette konkurranse. Vann- og avløpstjenester er derfor en naturlig og lovregulert monopolvirksomhet. Så lenge anleggene skal være eid av kommuner (alternativt eid av brukerne i samvirker) og driften ikke kan gi utbytte, eksisterer det ikke noe marked for å drive økonomisk aktivitet. Dette er regulert i lov og forskrift, og er således en ønsket politikk fra regjering og storting.

Kapittel 27: Kommunenes styring og kontroll med ekstern virksomhet

Norsk Vanns medlemmer har god erfaring med de eierkommunene som har utviklet gode eierskapsmeldinger og er aktive eiere.

Opplæring av folkevalgte, både på faglige tema og eierstyring, er viktig. Norsk Vann tilbyr kommunene opplæringspakker om vann og avløp etter hvert kommunestyrevalg. Vi arrangerer også årlige samlinger for våre medlemmer som er organisert som interkommunale selskap, kommunale foretak eller aksjeselskap hvor styreleder og daglig leder kan delta.

Våre medlemmer påpeker viktigheten av å ha et eierforum hvor daglig ledelse og styret i foretakene kan møte eierne. I mange kommuner er dette kommunestyret. Kommunestyret kan mange steder være for stort til å utøve godt eierskap som kollegium. Norsk Vann vil bemerke at andre løsninger hvor for eksempel egne nedsatte utvalg eller formannskapet kan fungere som eierforum, kan være mer hensiktsmessig.

Norsk Vann vil for øvrig vise til KS sin høringsuttalelse, som representant for alle kommunene, når det gjelder forslaget om lovfestet krav til eierskapsmeldinger.

Konklusjon

Norsk Vann:

- Støtter flertallets forslag om ny formålsparagraf 1-1 med begrepet bærekraftig kommune
- Støtter ikke lovutvalgets forslag om § 9-5 andre ledd om styrets sammensetning
- Støtter endringene om interkommunalt samarbeid i ny § 19
- Mener det kan være positivt å lovfeste selvkost i kommuneloven (§ 15), men at lovteksten blir for lite fleksibel og har konkrete endringsforslag til denne
- Viser generelt til vår høringsuttalelse om endring av lov om interkommunale selskaper datert 28. januar 2015

Norsk Vann ønsker departementet lykke til i det videre arbeidet og står gjerne til disposisjon for nærmere opplysninger, dersom det skulle være ønskelig.

Med hilsen
Norsk Vann BA

Jostein Aanestad
Styreleder
(sign.)

Toril Hofshagen
Direktør

Saksbehandler: Thomas Langeland Jørgensen

Kopi til: KS, KS Bedrift og Avfall Norge

** Norsk Vann er en ikke-kommersiell interesseorganisasjon for vannbransjen. Organisasjonen skal bidra til å oppfylle visjonen om rent vann ved å arbeide for bærekraftig utvikling, sikre bransjen gode rammevilkår og legge til rette for kompetanseutvikling og kunnskapsdeling. Norsk Vann eies av norske kommuner, kommunalt eide selskaper, kommunenes driftsassistanter og noen private samvirkevannverk. Norsk Vann representerer 370 kommuner med ca. 95 % av landets innbyggere. Norsk Vann har en samarbeidsavtale med KS.*